

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XXXIX. Monita morientium legere, & sequi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

7 Califfij duo Patres, qui P. Blasij Plozzy-
mij 22. Oct. (quam ille diem sibi terminalem
fore prædixerat) morientis agoni adfuere,
cùm per morientis illius merita à Deo donum
intimi doloris de peccatis exposcerent, statim
inufitatà lachrymarum copià sunt perfusi.
Circa annum 1619. Duaci morienti P. Henri-
co Asbroeck qui adfuere magnum moriendi
ac mundi contemnendi desiderium inde hau-
sere. Oblatas sibi à sodalibus Philosophis
quibus præerat, preces, Deo statim obtulit vt
citiùs & meliùs moreretur. Patri, qui ei in so-
dalitatis rectione succedebat, supremum pro
sodalibus documentum petenti, ducto altè
suspirio; Magnam, ait, rem faceres, Pater, si
adolescentibus istis persuadere posses con-
temptum vanitatum huius mundi. Putant
enim aliquid esse: & nihil est, & nihil est, &
nihil est. Sic philosophantur morientes. quo
de argumento, fit

C A P V T X X X I X.

*Preparatio sexta: Monita morientium le-
gere, ac illa sequi.*

I **P**Ræter ea morientium monita, quæ
passim hæctenus relata sunt, pauca
hæc legisse iuuabit. Iosephus Martinus ado-
lescens illustrissimus Societati adscriptus, sub

P p 2 mor-

Quotidia.
na Christi
passi re.
cordatio.
Obedien.
tia.

mortem roganti socio, ut aliquod monitum sibi relinqueret, duo commendavit: *Nulum ut diem sine Christi Domini Passionis memoria labi sineret.* Deinde obedientiam unice amaret. addens, experimento se didicisse, hanc viam esse, qua homo diuinæ providentiæ singulares effectus sentiret. Et verò postea tentanti illum de sui æstimatione dæmoni, Crucifixi meritis & Sanguine ostenso, respondit, ac vicit; colloquio etiam ad Crucifixum conceptissimis verbis, ac sensibus instituto, quo spem suam omnem ibi, tantum ibi, totam ibi radicatum, fundatam, fixam esse dicebat.

Hist. p. 4.
l. 3. a n. 185.

2 P. Ludovicus Consalvius, dum sacrâ vntione muniretur, fratres magno numero circumfusos, ad perseverantiam, utq; veri, ac germani essent Ignatij filij, & sui ipsorum victoriæ studiosi; cohortatus est.

S. Maii
1625.
annuæ
Trenur.

Optimè
agere
quicquid
agis.

3 Cum ascendente Christo ascensum in Cælum adornanti Ioanni Blefseman Novitio, cum præclararum in eo virtutum exempla vidissent omnes, iussit Rector, ut præsentibus socijs aliquod pro suprema allocutione memosynon relinqueret. collegit, quas potuit, vires ad obediendum, & dixit: *Agere quod agis accuratè, perfectèq; , res mihi una videtur esse, quâ & sanctè vivimus, & securè morimur.*

2. Apr.
1626.

4 P. Didacus Martinez, inter vltima, sociorum coronam ita est allocutus: *Vt unusquisq;*

quisq; nomen bonæ Matris Societatis Iesu in se sollicitè tueretur : plurimùmq; inde pendere, quæ ille cùm diceret, lachrymis verba asperfit, & cum lachrymis auditus est.

5 P. Gerardus Thyllois Catalauni magnà cum opinione consummatæ virtutis, acerbis-
 2. Dec.
 1622.
 simos inter dolores moriens ; Deo primùm, deinde suis, quibus lector præerat, supremà cohortatione, ita locutus est: *Domine*, aiebat æstuanti à doloribus voce ad Deum, *Domine tu nosti, quàm parùm, aut diutiùs viuere, aut minùs pati velim!* Deinde Patrum singulos, fratrumq; complexus, voce fortiori, quàm morientium esse consueuerit; *Discite*, inquebat, *non iam à me, sed à Magistro meo, vestroq; omnium, quoniam mitis sum, & humilis corde.* Hoc ego ab initio suscepi; hoc animo defixi, hoc excolui: hoc vobis relinquo: per hoc perseuerantiam, per hoc verum, germanumq; Societatis spiritum recipietis. Hæc postremò dixit, & obiit.

6 P. Franciscus Mastrillus Neapoli mor-
 1. Iunii
 1622.
 tis accepto nuncio præ gaudio, proximi Patris manum exosculatus exclamauit: *O me felicem, felicem!* *O Domus Domini!* *Domus Mariæ Virginis, quando te conspiciam?* *O mortem in Religione beatam!* Fratrem suo Marchione lachrymante; Nemo, inquit, pro me Cælum conscendente lachrymetur! Mox ad Nouitios, qui aderant: *En, filioli! obseruantiam*
singu-

singularem; & pietatem in B. Virginem! duo hæc seruate: & viuite securi.

7 Esto & hoc inter monita morientium; vt pro morientibus oramus. moriens P. Ludonicus Corbinellus B. Aloysio tertio visus est, vehementi dolore veut æstuans, & dicens: *Tempus est, mi frater, iam me Deo enixè commendandi; eumq; adorandi, vt hanc acerbitatem grauis & periculosi doloris, quo discrutior, patienti fortiq; animo ferre possim; quando, nisi singulari Dei ope confirmer, eum, prout par est, me ferre posse diffidam.* Paulò post iterum, se illi ostendit, vehementiùs etiam, quàm priùs obtestans, vt ardentibus precibus subsidio veniret. Deniq; tertium Aloysium sic compellat: *Iam, iam, mi frater, huius misera vite calcem propè contingo. Ora Deum, vt hanc migrationem feliciter euenire, proq; sua benignitate, me immortalis glorià beare velit. Ibi me pro te vicissim precari non fugiet.* Et illà ipsà nocte mortuus est P. Corbinellus: de quo B. Aloysius P. Bellarmino dixit: absq; mora Purgatorium transiisse. O quibus verbis à te iuari peterent omnes, qui nunc in vltimo puncto sudant, si illis open à te petere esset concessum!

Officium suum accuratè exequi est egregia preparatio ad mortem.

8 Nobile pro viuis à moriente datum documentum est; omnia Officij nostri munia perquisitè facere ad maiorem Dei gloriam, diuino amore nos mouente, docente, idq; imperan-

perante quod facimus, vt quàm optimè faciamus. Sic enim etiam res aliàs nihili, fiunt pretiosæ. Docuit hoc factis *Ioannes de Soto* Coadiutor Hispanus Sartor exquisitæ diligentiae, atq; ad intentionis puritatem accuratè attentus. Hic morti iam vicinùs, peractis ijs, quæ postulat illius articuli magna necessitas, *acum* sibi suam dari petijt, quàm ille Sartoris officium summà quàm poterat accuratatione, integritate, ac intentione purissimà fuerat executus. Et *acum* tandem impetratam manibus tenens: *Hæc*, aiebat magnæ plenus fiduciæ, *hæc mihi erit clavis ad Cælum. Hæc ego spero fore, vt mihi portas paradisi aperiam. Cum hæc volo mori: quia cum hæc debeo quarere Christum Redemptorem meum. Nihil enim unquam acu hæc feci, quod non fecerim amore Dei: nec unquam illam vel semel in panno defixi, aut eà filum duxi, alià de causà, quàm vt illi placerem, illi satisfacerem, equè atq; si ipsum Christum vestirem. Sic obiit.*

9 Neapoli moriens *Antonius Apicella* magnæ virtutis Nouitiùs, cùm ad allatum mortis nuntium gaudio gestiret, rogareturq; ab alijs, vt aliquid in extremo vitæ articulo tyronibus relinqueret documenti, nullum se melius consilium relinquare posse aiebat, quàm hortari; vt *Sanctissimæ Eucharistiæ, ac B. Virginis essent maximè studiosi.* 1605.